

In Memoriam, Núria Garcia-Jacas (1961-2023)

ROSER VILATERSANA

Institut Botànic de Barcelona (IBB, CSIC-Ajuntament de Barcelona), pg. del Migdia s.n., Parc de Montjuïc, ES-08038 Barcelona, Catalunya, Espanya

ORCID iD. R. VILATERSANA: <https://orcid.org/0000-0002-5106-8764>

E-mail: vilatersana@ibb.csic.es

El passat 28 d'abril ens deixava Núria Garcia-Jacas (1961-2023), Investigadora Científica de l'Institut Botànic de Barcelona (IBB), centre mixt entre el CSIC i l'Ajuntament de Barcelona. La Núria va néixer a Vilassar de Mar (Barcelona), i va estudiar Ciències Biològiques a la Universitat de Barcelona (UB), on es va graduar l'any 1986. Posteriorment es va doctorar a la mateixa universitat l'any 1992 amb la tesi doctoral *Estudi taxonòmic i biosistemàtic de les espècies ibèriques i nord-africanes del gènere Centaurea sect. Acrocentron*, realitzada integrament a l'IBB sota la supervisió del Dr. Alfonso Susanna de la Serna, qui seria posteriorment el seu espòs i amb qui va treballar en estreta col·laboració en nombrosos projectes de recerca.

La Núria va desenvolupar la totalitat de la seva carrera investigadora a l'IBB, el principal i més antic centre dedicat l'estudi de les plantes a Catalunya. Després d'alguns contractes postdoctorals va ingressar com a Científica Titular del CSIC l'any 2001. L'any 2009 aconseguí promocionar a la categoria d'Investigadora Científica del CSIC. Fins poc abans de la seva mort fou la cap del Departament de Biodiversitat de l'IBB, a banda d'exercir com a secretària del Grup de Recerca en Biodiversitat i Biosistemàtica Vegetals (GReB), que agrupa a investigadors que pertanyen a tres institucions: la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), la UB i l'IBB.

Va iniciar els seus estudis botànics l'any 1988 arrel d'una expedició multidisciplinària a la illa de São Tomé (golf de Guinea) organitzada per la Secció de Petits Països del CIDOB (Centre d'Estudis i Documentació Internacionals a Barcelona), on es va realitzar un extens treball d'herborització que va

Figura 1. Núria Garcia-Jacas amb el seu director i futur espòs Alfonso Susanna a Boumalne del Dades (Marroc), l'any 1989 durant una campanya de recol·lecció, el mateix dia en que es van comprometre / Núria Garcia-Jacas con su director y futuro marido Alfonso Susanna en Boumalne del Dades (Marruecos), en 1989 durante una campaña de recolección, el mismo día en que se comprometieron / Núria Garcia-Jacas with her director and future husband Alfonso Susanna in Boumalne du Dades (Morocco), in 1989 during a collection campaign, the same day they got engaged.

donar lloc a la seva primera publicació, *Aportación a la flora vascular de São Tomé*.

Després de la seva tesi, l'any 1993 va realitzar una estada post-doctoral a la *Washington State University* (Estats Units) al laboratori dels Drs. Soltis (Douglas i Pamela), principals impulsors a nivell mundial dels estudis moleculars aplicats a la sistematologia de plantes i amb els quals tant la Núria com l'Alfonso han mantingut una estreta amistat i

també una important col·laboració científica. Durant aquesta estada, la Núria i l'Alfonso van aprendre tècniques moleculars amb la intenció de posar a punt el Laboratori de Sistemàtica Molecular a l'IBB. Aquest laboratori, que fou el primer de tot l'estat de la seva mena, permetia la utilització de tècniques molt novedoses en aquell temps, com ara la secuenciació de l'ADN i la seva aplicació en la sistemàtica de les plantes, i va donar lloc al primer estudi de la tribu de les *Cardueae* (dins la família de les compostes o *Compositae*) aplicant aquest mètodes. El desenvolupament d'una línia de recerca novedosa i actualitzada va contribuir de forma decisiva a la consolidació de l'IBB dins el CSIC i va ser el principal motiu de la construcció d'un nou edifici, el major canvi experimentat per l'institut des dels anys quaranta.

Amb el laboratori en marxa, es van anar generant un gran nombre de treballs de recerca, la majoria dels quals relacionats amb les *Compositae* i en especial amb les *Cardueae* i el gènere *Centaurea* en particular. Aquest tipus de treballs, que principalment estaven enfocats a la resolució de problemes de caire taxonòmic i sistemàtic però també a la reconstrucció de filogènies, van acabar essent la temàtica de recerca principal de la Núria, la qual, amb el pas del temps, va acabar convertint-se en un referent a nivell internacional. Convé destacar, d'entre la quinzena de capítols de llibre elaborats, la co-redacció del capítol sobre les *Cardueae* tant dins el volum de l'ordre *Asterales* a *The Families and Genera of Vascular Plants* (editat per J. W. Kadereit i C. Jeffrey, 2007) com dins l'obra magna *Systematics, Evolution, and Biogeography of the Compositae* (editat per V. A. Funk, A. Susanna, T. F. Stuessy i R. J. Bayer, 2009).

La Núria és autora de més de 150 articles publicats en prestigioses revistes científiques, dels quals més d'un centenar ho han estat en revistes indexades al *Science Citation Index*, com ara *Annals of Botany*, *Biological Conservation*, *Molecular Phylogenetics and Evolution* o *Taxon*. Aquesta extensa obra científica és fruit tant de la seva pròpia tasca investigadora com també de l'estreta col·laboració amb nombrosos grups de recerca tant nacionals (com ara de la UB, la UAB o la *Universidad de Granada* (UGR), com internacionals (de la *Univerzitet u Beogradu* [Universitat de Belgrad] a Sèrbia, de la *Università degli Studi di Sassari* (UNISS) a Itàlia, del *Museo Argentino de Ciencias*

Naturales (MACN-CONICET), i de la *Universidad Nacional de La Plata* (UNLP) a l'Argentina, o de la *Smithsonian Institution* dels Estats Units, per posar alguns exemples). També cal destacar la seva activitat docent, amb la direcció o codirecció d'11 tesis doctorals, set màsters i quatre treballs de final de grau.

Cal destacar la visió global de la filogènia que la Núria ha mantingut des del seu inici, plenament compartida per l'Alfonso. En els nostres dies sembla bastant obvi estudiar les unitat filogenètiques en la totalitat de la seva àrea geogràfica, en lloc de fer-ho en un àmbit geogràfic petit i pròxim, com era més usual en aquella època, i el que sovint comportava que els estudis taxonòmics fossin parcials, esbiaixats i de vegades amb greus errades. Aquesta visió va portar a la Núria a fer recol·leccions en molts indrets, principalment a la regió irano-turànica (Armènia, Iran) i a la regió mediterrània (Marroc, Algèria, península Ibèrica, Itàlia, Grècia), sovint complementada amb la visita a nombrosos herbaris com els de Berlín i Sant Petersburg, per tal d'aconseguir el major nombre d'espècies i de poblacions i així assegurar l'obtenció de filogènies el màxim de completes i recolzades estadísticament.

Però, per damunt de tot, la Núria ha estat per a molts de nosaltres un model a imitar, a nivell científic però també a nivell personal, amb el seu caràcter afable en el tracte amb tothom, fossin estudiants, col·laboradors o visitants. Fou un veritable plaer treballar amb ella, sempre compromesa i, essent, a més, algú amb qui sempre podies comptar. Malgrat la seva aparença de tranquil·litat —i, fins i tot, m'atreveria a dir de certa fragilitat—, era una persona forta i decidida, i tenia unes més que envejables capacitats intel·lectuals i de treball, realitzant tant investigacions punteres, com supervisant amb paciència i acompanyant nombrosos estudiants predoctorals i postdoctorals, o treballant, com he comentat anteriorment, com a cap del Departament de Biodiversitat i també, durant molts anys, com a cap del Laboratori de Sistemàtica Molecular de l'IBB. Tampoc cal oblidar les seves tasques com a editora en diverses revistes com ara *Plants*, *Botanica Serbica* o *Collectanea Botanica* (d'aquesta darrera n'és responsable, en gran part, de la posada en marxa de la revista l'any 2008 després d'un llarg període de discontinuació). La Núria també va realitzar algunes consultories científiques usant marcadors moleculars dins l'àmbit de la conservació; d'aquestes voldria destacar l'estudi

Figura 2. Núria Garcia-Jacas al viver de l’Institut Botànic de Barcelona, junt a dues de les seves doctorandes, Giulia Mameli (al centre) i Sara López-Vinyallonga (a la dreta), l’any 2007 / Núria Garcia-Jacas en el vivero del Instituto Botánico de Barcelona, junto a dos de sus doctorandas, Giulia Mameli (en el centro) y Sara López-Vinyallonga (a la derecha), en 2007 / Núria Garcia-Jacas in the nursery of the Botanic Institute of Barcelona, together with two of her doctoral students, Giulia Mameli (center) and Sara López-Vinyallonga (right), in 2007.

genètic—encàrrec de la Generalitat de Catalunya— amb l’espècie més amenaçada de Catalunya i emblema del cap de Creus, *Seseli farrenyi*, que ha servit de base científica per al seu pla de recuperació (que serà el primer de Catalunya per a una espècie de la nostra flora).

A la Núria la podria definir com a bona persona, generosa, conciliadora, perseverant i, alhora, amb molta jovialitat i sentit de l’humor. Per totes les seves qualitats s’ha volgut lligar el seu nom a un gènere nou descrit dins de la tribu de les *Carduinae*, *Nuriaea*.

És una pèrdua molt important tant per al nostre grup de recerca com també per a la unitat associada “Sistemàtica i Evolució de Plantes Vasculares”, de la Facultat de Biociències de la UAB, a on tots l’enyorem molt, tant personalment com científicament, sentiment que crec que puc fer extensiu a tot el personal de l’IBB.

Descansi en pau.

El pasado 28 de abril nos dejó Núria Garcia-Jacas (1961-2023), Investigadora Científica del Instituto Botánico de Barcelona (IBB), centro mixto entre el CSIC y el Ayuntamiento de Barcelona. Núria nació en Vilassar de Mar (Barcelona), y estudió Ciencias Biológicas en la Universidad de Barcelona (UB), donde se graduó en 1986. Posteriormente se doctoró en la misma universidad en 1992 con la tesis doctoral *Estudi taxonòmic i biosistemàtic de les espècies ibèriques i nord-africanes del gènere Centaurea sect. Acrocentron* [*Estudio taxonómico y biosistemático de las especies ibéricas y norteafricanas del género Centaurea sect. Acrocentron*], realizada íntegramente en el IBB bajo la supervisión del Dr. Alfonso Susanna de la Serna, quien se convertiría posteriormente en su marido y con quien trabajaría en estrecha colaboración en numerosos proyectos de investigación.

Núria desarrolló la totalidad de su carrera investigadora en el IBB, el principal y más antiguo

centro dedicado al estudio de las plantas en Cataluña. Tras algunos contratos posdoctorales, consiguió una plaza de Científica Titular del CSIC en el año 2001. En 2009 consiguió ascender a la categoría de Investigadora Científica del CSIC. Hasta poco antes de su muerte fue jefa del Departamento de Biodiversidad del IBB, además de ejercer como secretaria del Grupo de Investigación en Biodiversidad y Biosistemática Vegetales (GRbV), que agrupa a investigadores pertenecientes a tres instituciones: la Universidad Autónoma Barcelona (UAB), la UB y el IBB.

Inició sus estudios botánicos en 1988 a raíz de una expedición multidisciplinar a la isla de São Tomé (golfo de Guinea) organizada por la Sección de Pequeños Países del CIDOB (Centro de Estudios y Documentación Internacionales en Barcelona), y en el que se realizó un extenso trabajo de herborización que dio lugar a su primera publicación, *Aportación a la flora vascular de São Tomé*.

Después de su tesis, en 1993 realizó una estancia posdoctoral en la *Washington State University* (Estados Unidos) en el laboratorio de los Dres. Soltis (Douglas y Pamela), principales impulsores a nivel mundial de los estudios moleculares aplicados a la sistemática de plantas y con los que tanto Núria como Alfonso han mantenido una estrecha amistad y también una importante colaboración científica. Durante esta estancia, Núria y Alfonso aprendieron técnicas moleculares con la intención de poner a punto el Laboratorio de Sistemática Molecular en el IBB. Este laboratorio, que fue el primero de toda España de su tipo, permitía la utilización de técnicas muy novedosas en aquel tiempo, como la secuenciación del ADN y su aplicación en la sistemática de plantas, y dio lugar al primer estudio de la tribu de las *Cardueae* (dentro de la familia de las compuestas o *Compositae*) aplicando estos métodos. El desarrollo de una línea de investigación novedosa y actualizada contribuyó de forma decisiva a la consolidación del IBB dentro del CSIC y fue el principal motivo de la construcción de un nuevo edificio, el mayor cambio experimentado por el instituto desde los años cuarenta.

Ya con el laboratorio en marcha, se fueron generando un gran número de trabajos de investigación, la mayoría relacionados con las *Compositae* y en especial con las *Cardueae* y el género *Centaurea* en particular. Este tipo de trabajos, que principalmente estaban enfocados a la resolución de problemas de

índole taxonómica y sistemática pero también a la reconstrucción de filogenias, acabaron conformando la temática de investigación principal de Núria, la cual, con el paso del tiempo, acabó convirtiéndose en un referente a nivel internacional. Conviene destacar, entre la quincena de capítulos de libro que produjo, la co-redacción del capítulo sobre las *Cardueae* tanto dentro del volumen del orden Asterales en *The Families and Genera of Vascular Plants* (editado por J. W. Kadereit y C. Jeffrey, 2007) como dentro de la obra magna *Systematic, Evolution, and Biogeography of the Compositae* (editado por V. A. Funk, A. Susanna, T. F. Stuessy y R. J. Bayer, 2009).

Núria es autora de más de 150 artículos publicados en prestigiosas revistas científicas, de los cuales más de un centenar lo han sido en revistas indexadas en el *Science Citation Index*, como por ejemplo *Annals of Botany*, *Biological Conservation*, *Molecular Phylogenetics and Evolution* o *Taxon*. Esta extensa obra científica es fruto tanto de su propia labor investigadora como también de la estrecha colaboración con numerosos grupos de investigación tanto nacionales (p. ej. de la UB, la UAB o la Universidad de Granada, UGR), como internacionales (de la *Univerzitet u Beogradu* [Universidad de Belgrado] en Serbia, de la *Università degli Studi di Sassari* (UNISS) en Italia, del Museo Argentino de Ciencias Naturales (MACN-CONICET) y de la Universidad Nacional de La Plata (UNLP) en Argentina, o de la *Smithsonian Institution* de Estados Unidos, por poner algunos ejemplos). También cabe destacar su actividad docente, con la dirección o codirección de 11 tesis doctorales, siete másteres y cuatro trabajos de fin de grado.

Cabe destacar la visión global de la filogenia que Núria ha mantenido desde su inicio, plenamente compartida por Alfonso. En nuestros días parece bastante obvio estudiar las unidades filogenéticas en la totalidad de su área geográfica, en lugar de hacerlo en un ámbito geográfico pequeño y cercano, como era más usual en esa época, y lo que a menudo comportaba que los estudios taxonómicos fueran parciales, sesgados y en ocasiones acompañados de graves errores. Esta visión llevó a Núria a realizar recolecciones en muchos lugares, principalmente en la región irano-turánica (Armenia, Irán) y en la región mediterránea (Marruecos, Argelia, península Ibérica, Italia, Grecia), a menudo complementada con la visita a numerosos herbarios como los de Berlín y San Petersburgo, para conseguir el mayor

número de especies y poblaciones y así asegurar la obtención de filogenias lo más completas posible y apoyadas estadísticamente.

Pero, por encima de todo, Núria ha sido para muchos de nosotros un modelo a imitar, a nivel científico pero también a nivel personal, con su carácter afable en el trato con todos, fueran estudiantes, colaboradores o visitantes. Fue un verdadero placer trabajar con ella, siempre comprometida y siendo, además, alguien con quien siempre podías contar. A pesar de su apariencia de tranquilidad —e, incluso, me atrevería a decir de cierta fragilidad—, era una persona fuerte y decidida, y tenía unas más que envidiables capacidades intelectuales y de trabajo, realizando tanto investigaciones punteras, como supervisando con paciencia y acompañando a numerosos estudiantes predoctorales y posdoctorales, o trabajando, como he comentado anteriormente, como jefa del Departamento de Biodiversidad y también, durante muchos años, como jefa del Laboratorio de Sistemática Molecular del IBB. Tampoco hay que olvidar sus tareas como editora en diversas revistas como *Plants*, *Botanica Serbica* o *Collectanea Botanica* (de esta última es responsable, en gran parte, de la puesta en marcha de la revista en 2008 después de un largo período de discontinuación). Núria también realizó algunas consultorías científicas usando marcadores moleculares dentro del ámbito de la conservación; de éstas querría destacar el estudio genético —encargo de la *Generalitat de Catalunya*— con la especie más amenazada de Cataluña y emblema del cabo de Creus, *Seseli farrenyi*, que ha servido de base científica para su plan de recuperación (que será el primero de Cataluña para una especie de flora).

A Núria podría definirla como buena persona, generosa, conciliadora, perseverante y, a la vez, dotada de mucha jovialidad y sentido del humor. Por todas sus cualidades se ha querido ligar su nombre a un nuevo género descrito dentro de la tribu de las *Carduinae*, *Nuriaea*.

Es una pérdida muy importante tanto para nuestro grupo de investigación como también para la unidad asociada “Sistemática y Evolución de Plantas Vasculares”, de la Facultad de Biociencias de la UAB, donde todos la añoramos mucho, tanto personal como científicamente, sentimiento que creo que puedo hacer extensivo a todo el personal del IBB.

Descanse en paz.

Figura 3. Núria Garcia-Jacas examinant *Centaurea chrysocephala* a Meteora (Grècia), en una campanya de recoll·lecció durant l'any 2009 / Núria Garcia-Jacas examinando *Centaurea chrysocephala* en Meteora (Grecia), en una campanya de recolecció durant el any 2009 / Núria Garcia-Jacas examining *Centaurea chrysocephala* in Meteora (Greece), in a collection campaign during 2009.

On April 28, Núria Garcia-Jacas (1961–2023), Scientific Researcher at the Botanic Institute of Barcelona (IBB), a mixed research center between the CSIC and Barcelona City Council, left us. Núria was born in Vilassar de Mar (Barcelona), and studied Biological Sciences at the University of Barcelona (UB), graduating in 1986. Later she received her PhD from the same university in 1992 with the doctoral thesis *Estudi taxonòmic i biosistemàtic de les espècies ibèriques i nord-africanes del gènere Centaurea sect. Acrocentron* [*Taxonomic and biosystematic study of the Iberian and North African species of the genus Centaurea sect. Acrocentron*], carried out entirely at the IBB under the supervision of Dr. Alfonso Susanna de la Serna, who would later become her husband and with whom she worked closely on numerous research projects.

Núria developed her entire research career at the IBB, the main and oldest center dedicated to the study of plants in Catalonia. After some post-doctoral contracts, she obtained a position as CSIC Tenured Scientist in 2001. In 2009 she was promoted to the category of CSIC Researcher Scientist. Until shortly before her death, she was head of the

Biodiversity Department of the IBB, in addition to working as secretary of the Plant Biodiversity and Biosystematics Research Group (GReB), which brings together researchers from three institutions: the Autonomous University of Barcelona (UAB), the UB and the IBB.

She began her botanical studies in 1988 as a result of a multidisciplinary expedition to the island of São Tomé (Gulf of Guinea) organized by the Small Countries Section of CIDOB (Barcelona Centre for International Affairs), and in which an extensive herborization work that led to her first publication, *Aportación a la flora vascular de São Tomé* [Contribution to the vascular flora of São Tomé].

After her PhD thesis, in 1993 she did a post-doctoral stay at the Washington State University (United States) in the laboratory of Drs. Soltis (Douglas and Pamela), the main promoters worldwide of molecular studies applied to plant systematics and with whom both Núria and Alfonso maintained a close friendship and also an important scientific collaboration. During this stay, Núria and Alfonso learned molecular techniques with the intention of establishing the Molecular Systematics Laboratory at the IBB. This laboratory, which was the first of its kind in all of Spain, allowed the use of highly innovative techniques at that time, such as DNA sequencing and its application in plant systematics, and gave rise to the first study of the tribe *Cardueae* (within the Compositae family) applying these methods. The development of a new and updated line of research made a decisive contribution to the consolidation of the IBB within the CSIC structure and was the main reason for the construction of a new building, the biggest change experienced by the institute since the 1940s.

Once the laboratory was running, a large number of research works were generated, most of them related to the Compositae and especially with *Cardueae* and the genus *Centaurea* in particular. This type of work, which was mainly focused on solving taxonomic and systematic problems but also on the reconstruction of phylogenies, ended up becoming Núria's main research topic; over the years, she became an international authority in these disciplines. It is worth highlighting, among the fifteen book chapters she produced, the co-writing of the chapter on *Cardueae* both within the volume of the order Asterales in *The Families and Genera of*

Vascular Plants (edited by J. W. Kadereit and C. Jeffrey, 2007) and within the masterpiece *Systematic, Evolution, and Biogeography of the Compositae* (edited by V. A. Funk, A. Susanna, T. F. Stuessy, and R. J. Bayer, 2009).

Núria is also the author of more than 150 articles published in prestigious scientific journals, of which more than a hundred in journals indexed in the Science Citation Index, such as *Annals of Botany*, *Biological Conservation*, *Molecular Phylogenetics and Evolution*, or *Taxon*. Although such extensive scientific production can be partly attributed to her own work, she also collaborated closely with numerous research groups, both national (for example, from the UB, the UAB, or the University of Granada, UGR), and international (from the University of Belgrade in Serbia, from the University of Sassari (UNISS) in Italy, from the Argentine Museum of Natural Sciences (MACN-CONICET) and the National University of La Plata (NLP) in Argentina, or from the Smithsonian Institution in the United States, to give some examples). It is also worth noting her teaching activity, with the direction or co-direction of 11 doctoral theses, seven master's dissertations and four bachelor's projects.

It is worth noting the global vision of phylogeny that Núria maintained since the very beginning, fully shared by Alfonso. Nowadays it seems quite obvious to study the phylogenetic units in the entirety of their geographical area, instead of doing it in a small and/or close geographical area, as was more usual at that time, and which often meant that taxonomic studies were partial, biased and sometimes erroneous. This vision led Núria to carry out collections in many places, mainly in the Iranian-Turanian region (Armenia, Iran) and in the Mediterranean Basin (Morocco, Algeria, Iberian Peninsula, Italy, Greece), often complemented by visiting numerous herbaria such as those of Berlin and Saint Petersburg, to obtain the greatest number of species and populations and thus ensure the obtaining of phylogenies as complete as possible and statistically supported.

But, above all, Núria has been a role model for many of us, on a scientific level but also on a personal level, with her affable character in dealing with everyone, whether they were students, collaborators or visitors. It was a real pleasure working with her, always committed and also someone you could always count on. Despite his calm appearance and,

Figura 4. Núria Garcia-Jacas juntament amb el botànic Christian Brochmann durant una estada a Oslo (Noruega), l'any 2019 / Núria Garcia-Jacas junto al botánico Christian Brochmann durante una estancia en Oslo (Noruega), en 2019 / Núria Garcia-Jacas with the botanist Christian Brochmann during a stay in Oslo (Norway) in 2019.

I would even dare to say a certain fragility, she was a strong and determined person, and had more than enviable intellectual and work capacities, carrying out cutting-edge research as well as supervising numerous pre-doctoral and post-doctoral students with patience and close attention, or working, as I have mentioned previously, as head of the Department of Biodiversity and also, for many years, as head of the Molecular Systematics Laboratory of the IBB. Nor should we forget her tasks as editor in various journals such as *Plants*, *Botanica Serbica* or *Collectanea Botanica* (for the latter she was responsible, to a large extent, for the resurrection of the journal in 2008 after a long period of discontinuation). Núria also carried out some scientific consultancies using molecular markers within the field of conservation; of these, I would like to highlight the genetic study—commissioned by the

Generalitat of Catalonia—with the most endangered species in Catalonia and the flagship of Creus Cape, *Seseli farrenyi*, which has served as the scientific basis for its recovery plan (which will be the first in Catalonia for a plant species).

I could define Núria as a good person, generous, conciliatory, persevering and, at the same time, endowed with great joviality and a sense of humor. Due to all of her qualities, her name has been linked to a new genus described within the *Carduinae* tribe, *Nuriaea*.

It is a very important loss both for our research group and for the associated unit “Systematics and Evolution of Vascular Plants”, of the Faculty of Biosciences of the UAB, where we all miss her very much, both personally and scientifically, feeling which I think I can extend to all the staff of the IBB.

Rest in peace.